

Ch ng 9

Mi Lâm l i g n c a s .

M Dung C nh Hòa s t s ng ra m t, v i nói: “Vào nhà ch , nà ng ng ngoài ó nói chuy n sao c?”

Mi Lâm c ng không bi t vì sao th y b d ng h n nh v y c ng khá thu n m t, l p t c ch ng nói ch ng r ng men theo d c t ng i n c a chính, sau ó y c a b c vào. Ng n cách phòng trong và gian ngoài là m t t m rêm, m i khi ra ngoài nà ng l i vén t m rêm này lên t m quan sát c a h n có th r ng h n. Khi nà ng b c vào, M Dung C nh Hòa ã quay u l i, ch m chú nhìn v phía nà ng. Ánh m t l p lánh m áp khác th ng.

B h n nhìn nh v y, Mi Lâm m t t nhiên n m c chân tay c ng tr nên th a thãi. Khó kh n b c c n bên gi ng, ng i xu ng m i th y tho i mái ph n nào.

“Nà ng ang gi n d gì v y?” M Dung C nh Hòa h i, ng khí r t ôn hòa, ôn hòa n m c g n nh là d u dàng.

D u dàng... Mi Lâm b ng th y n l nh trong ng i, cho r ng u mình nh t nh có v n , sao có th dùng t d u dàng hình dung nam nhân này. Trong ký c không ph i h n ch a t ng d u dàng v i nà ng, nh ng lúc ó ch ng qua là ó ng k ch cho M c Dã L c Mai xem, còn bây gi thì âu c n...

“Này, nà ng làm gì mà ng n ng i ra th , không l mu n l y tên thôn phu hôi hám ó?”

Mi Lâm b kích ng b i câu nói này c a h n, ng ng u, nhìn M Dung C nh Hòa ang c i t m t m, n ý nh trêu ùa, làm gì có chút nào là d u dàng. Trong lòng có chút l c lõng, nà ng c i nói: “Thi p ch ng ph i ã t ...” b ng đ ng l i, ngh th y chuy n này có ôi chút bu n c i, vì nó mà t c gi n c ng ch ng ngh a lý gì, ngh v y nà ng bèn nói: “Tên V lão nh ó úng là h i b n th u th t, nh ng n u chung s ng thì c ng không nên tính toán nhi u v y, thi t th c là c r i...” Nh ng tên ó không ch b n th u, th m chí còn thô t c, c cho là nà ng có ý c ng không th nào v a ý c.

M Dung C nh Hòa âu bi t ý c a nà ng là gì, ch th y khó ch u, h n v n là ng i nóng tình, m t khi ã khó ch u, thì làm sao cho nà ng ti p t c nói, l p t c c i nh t ng t l i: “V y sao nà ng không ng ý l y h n ta?”

Mi Lâm d ng l i, t c t i vì ng khí m a mai này, h n n a tr c ó ã vì chuy n này mà nh n nh n, bây gi hai lo i c m giác k t h p l i khi n cho s c m t càng tr nên không t t.

“Ta ng ý hay không ng ý thì c ng âu liên quan gì n M Dung V ng gia chàng ây?” Nói o n l p t c ng d y b i ra ngoài. Tính cách nàng v n không ph i d d n gì, nh ng không bi t t i sao c nghe gi ng nói ó c a h n l i th y khó ch u, có l mình c n ph i yên t nh m t chút suy ngh l i.

Nàng âu ng M Dung C nh Hòa th y mình t c gi n, t d ng l i c i l n.

“Không c i, ta còn chuy n mu n nói.” H n ch m rãi g i.

Mi Lâm t trên cao nhìn, th y b m t làm ra v vô t i c a h n, v a t c v a bu n c i, th y ng i này quá vô l i, nói chuy n ng hoàng v i h n, h n l i cáu k nh gây s , khi không thềm tâm n, h n l i bày ra v m t nh ch a có chuy n gì x y ra. úng là... úng là khi n ng i ta b t l c.

“Chuy n gì?” Nàng nói không m y thi n c m, hàm ý n u h n ta không n m t thì ng hòng mong nàng s m x a n n a.

M Dung C nh Hòa ng a c lên nhìn nàng, t th này ng nhiên khi n h n b t mẫn, nh ng không h th hi n ra ngoài, ch c i nói: “Ta ng i th này lâu quá, th y khó ch u, giúp ta i t th ..

Th c t , n u Mi Lâm i s n thú thì h n b t bu c ph i ng i im m t t th nh này, nh ng nàng có nhà thì ng nhiên c ng có th tùy ý thay i.

“Mu n n m xu ng?” Mi Lâm bi t h n kh , c ng không tính toán gì chuy n ban nãy, th là v a cú th p xu ng giúp h n i u ch nh l i m sau l ng h n v a h i.

“ , n m nghiêng.”

M Dung C nh Hòa b ng ch c tr nên ngoan ngoãn, Mi Lâm không th không ng ng lên nhìn, úng lúc tim ang p thành th ch thì nghe th y gi ng nói m áp c a h n: “Nàng là n nhân c a ta.”

Lúc ó nàng m t tay ang nâng gáy h n, m t tay ang d m l i ch n, hai ng i sát l i r t g n, g n n m c có th c m nh n rõ h i th c a nhau. Nghe th y nh ng l i ó, nàng ng ngàng d ng l i, h n t nhiên quay u hôn nh lên môi nàng.

Mi Lâm ch th y u óc b ng quay cu ng, th y tr ng r ng m t h i. M Dung C nh Hòa c ng không thúc gi c nàng, i nàng d n d n nh th n, nhìn

th y khuôn m t nh c i mà không ph i c i c a h n, còn c s nghiêm túc không th nghi ng trong ôi m t y.

Có m t làn h i nóng không th kh ng ch ang lan d n lên c , nàg tách r i kh i m t M Dung C nh Hòa, nh nhàn t h n n m ngay ng n, sau ó m i giúp h n chuy n mình quay vào trong phòng, còn c n th n t vài th l ng duy trì t th . i v i nh ng l i h n v a nói nàg không bi t ph n ng ra sao, l i ho c là nàg còn nghi ng mình nghe nh m.

Tuy nhiên, M Dung C nh Hòa c ng không d ng l i ó, i nàg ng lên r i ch m rãi l p l i m t l n n a.

“Nàg là n nhân c a ta. Nàg không c l y ai khác ngoài ta.” Rõ ràng r t d u dàng m áp, nh ng trong ó l i pha chút ngang ng c và ham mu n s h u, c m giác ó khi n ng i ta ph i run s .

Tim Mi Lâm b ng ng ng p giây lát, nhìn vào m t h n, nh ng l i nhanh chóng né tránh ánh m t n ng nhi t y, trong lòng xao ng n m c không bi t tr l i th nào, h i lâu m i m i n c ng lên ti ng, nh ng gi ng nói l i vô cùng nh nh .

“Thi p âu mu n l y ai âu...” Nói xong l i c m th y ây ch ng khác gì nh n l i yêu c u vô lý c a h n, nàg x u h , v i vàng cúi u i ra ngoài, c ng không thèm tâm xem h n còn mu n nói gì n a không.

M Dung C nh Hòa nhìn nàg lúng túng i ra, ánh m t d u dàng c i nh . Nh ng ngh n tên V Lão Nh to gan kia thì ánh m t b ng tr nên m chiêu, trong ó n ch a sát khí vô cùng mãnh li t.

Mi Lâm lúng túng, c ng không bi t nên i âu, l i s M Dung C nh Hòa nhìn th y, ng i không dám ng trong sân, i lòng vòng m t h i, cu i cùng l i quay tr v gian b p.

“ úg là vô d ng.” i nh p tim tr l i bình th ng, nàg m i t trách b n thân, nh ng l i không bi t r ng khóe môi ang t m t m c i, ôi m t c ng ánh lên nh ng tia h nh phúc.

nh th n l i, nàg nh un n c pha trà hay gì ó hai ng i cùng u ng, c m gáo n c trên tay, b t giác l i nh t i câu nói c a h n, c n môi v a bu n c i v a ng ng ngừng. Sau ó ngh n th n tình c a h n nói chuy n, nh p tim xao ng, nàg m t, h i ng n ng i.

“H n r t bi t l a ng i, có nên coi là th t không ây?” M t h i lâu, nàg m i bình t nh l i, t qu trách mình. Nói thì nói là v y, nh ng s ng t ngào, m áp ó v n trào dâng trong tim nàg.

M c dù nàng không ph i ng i a tâm, nh ng khi phát hi n M Dung C nh Hòa ý n vì c này c ng không th tìm ch c rung ng vì câu nói c a h n, c ng không mu n né tránh n a. Nàng th m ngh , có l ấy chính là cái c m giác thích mà ng i ta th ng nh c n sao.

Trong giây phút rút ra k t lu n ó, trái tim lo n nh p c a nàng b ng nhiên v ng vàng tr l i.

Thích... thì thích.

Cho dù m t ng i ã kh ng nh quy n s h u c a mình, m t ng i thì bi t rõ tâm ý c a b n thân, nh ng cu c s ng c a c hai c ng ch ng có gì thay i, c ng gi ng nh tr c ấy, th nh tho ng cãi nhau m y câu, m t giây tr c còn gi n đ i ngút tr i, ngay sau ó l i b h n l a c n vào tai.

Mi Lâm th y M Dung C nh Hòa úng là kh c tinh c a i mình, khi n nàng v a gi n v a vui. Còn tên V Lão Nh mà m L u gi i thi u, nàng ngh ông ta ch c c ng bi t khó kh n mà lù b c, s nhanh chóng quên ngay chuy n này thôi. Nhìn s ng gi ng bên ngoài, mùa ông c ng s p n, qu n áo m c a hai ng i v n ch a chu n b k p, nàng không th không kh n tr ng i s n thú, ngoài i th c n ra còn ph i mua m y b m áp mùa ông, nh t là ph i có thêm hai t m ch n lông m i.

Th ng thì ch a sáng rõ nàng ã ra ngoài, bu i tr a tr v , m t là giúp M Dung C nh Hòa i t th , gi i quy t chuy n n u ng v sinh cá nhân cho h n, hai là nàng c ng c n u ng thu c gi m au, tránh vì c gi ng l n tr c b t t nh trong r ng.

Vì ch i n a ngày nên n u tr i không m a, s M Dung C nh Hòa bu n chán, nàng u m c a s . Thôn dân th t thà, ch c n không ph i i xa lâu ngày thì không c n khóa c a, th là Mi Lâm ch óng h then cài.

Nàng không th ng c r ng, ngày hôm sau i khi nàng ra ngoài, nhà ón m t v khách không m i mà n.

Th i ti t c ng không ph i r t l nh, nh ng V Lão Nh l i nhét hai tay vào ng tay áo, ng tr c c a, i i l i r t lâu. Mãi n khi th y có ng i ang ng n m i y c a i vào, sau ó óng l i.

H n ta r t v i vàng, n h i th c ng nhìn th y rõ m n m t. c bi t là khi nhìn th y M Dung C nh Hòa bên trong, l i càng run h n g p b i.

Khi th y M Dung C nh Hòa ch m chú nhìn v i v l nh nh t, h n ta l i không ý th c nhét tay vào ng áo, quay mình v phía c a s , a m t nhìn b n xung quanh. Bi t rõ là Mi Lâm không có nhà, th c ra h n ta c ng th a th i c nàng không nhà tìm n, nh ng l i không tìm c ni m hi v ng c nhìn th y nàng.

Sát khí trong M Dung C nh Hòa l i m t l n n a tr i d y, nh ng s l nh nh t trên khuôn m t giúp h n tìm ch l i, chuy n sang c i ôn hòa.

“ , ng i th y ta r i y, có mu n i âu c ng không c, thành ra kh cho...” H n nói gi ng kh tâm. Nhìn thì c m th y r t thân m t v i v khách không m i mà n này, nh ng th c ra n m t câu m i vào nhà ch i c ng không có. C ng ch ng ph i h n không mu n óng k ch n cùng, ch là không th nào ch u n i mùi hôi c a h n ta, c ng không mu n Mi Lâm ph i m t l n n a i gi t ch n n m.

C ng may V Lão Nh quá run, không chú ý n i u này, h n n a cho dù h n ta có ý n thì c ng ch ng suy xét gì, vì c ng gi ng M Dung C nh Hòa, h n ta không mu n ng i cùng i ph ng trong c n phòng bí h p ó, nh v y áp l c i v i h n còn t ng lên g p b i.

Không bi t l y gì nói chuy n, lúc thì khen phòng g n gàng, lúc thì l i khen Lâm gia huynh th t có phúc, khi nh c n Mi Lâm, m t h n l rõ v hăm m l n ham mu n khi n M Dung C nh Hòa c m th y l ng ng c nh mu n phá ra, n u nh không ph i vì không c ng c, h n ã s m d y cho tên này m t tr n r i. Nh ng bây gi h n l i ch ng làm c gì, cái c m giác ng t ng t ó khi n h n càng c i càng sáng l n.

“Tâm ý c a V huynh , t i h c ng bi t ôi chút.” H n t nhiên nói, nói ra l i này b ng th y bu n ôn.

V Lão Nh v n ng ó khen ông khen tây, ôi m t ti hí ch t tr n tròn, khi n ng i khác có th nhìn rõ t máu, c g m t bên trong ó, c ng thêm b d ng nh n nh n t nãy n gi , nhìn r t gi ng m t con cóc gh .

M Dung C nh Hòa th m ch i m t câu, ra v au kh c i nói: “Ch là n i nhà ta c ng là ng i c ng u, chuy n này qu khi n ng i khác khó x ...”

Th y h n không h ph n i, V Lão Nh s c l i tinh th n, nh th a c làm t i, kéo ng i tr c m t v phe mình, nh th Mi Lâm có không ng ý c ng ph i ng ý. H n ta v n là ng i không bi t n nói, v y mà nói c ra nh ng l i khi n M Dung C nh Hòa suýt chút n a thì ng t i.

“Ch c n Lâm huynh ây ng ý, nàng y là ph n n nhi còn có th nói c gì, ch ng ph i u nghe l i huynh sao? Lâm huynh này, ng i xem ng i c ngày ch có th n m trên gi ng, cho ti u n ng t ngoài bôn ba, nàng y l i xinh p nh v y, nh ..”

M Dung C nh Hòa không th c c i c n a, nh ng l i không bi u l t c gi n ra ngoài, ch có i u cánh tay t trên ch n n m r t ch t, ch t n m c lòng bàn tay au rất c ng không buông ra.

“H n n a huynh... e r ng chuy n y c ng không c n a ph i không, ti u n ng t ang th i thanh xuân...” V Lão Nh càng nói càng h ng hái, càng nói càng th p hèn, không h bi t r ng chính nh ng l i này ã y b n thân mình vào con ng ch t.

“ c... c...” M Dung C nh Hòa c n r ng nói liên ti p m y câu, không mu n cho h n ti p t c.

V Lão Nh d ng l i t v m ng r : “Nh v y là Lâm huynh ây ng ý r i?”

“ c... quá c...” M Dung C nh Hòa l i nói li n hai câu c, sau ó t i c i v i h n: “ ây ng nhiên là chuy n vui l n, ta có gì mà không ng ý ch , ch là..” Nhìn ra dáng v c a gã àn ông th p bé thô t c ang m ng r , h n ng ng l i giây lát m i nói ti p: “Ch có i u ta ng ý thì có ngh a lý gì âu, n i t tính cách c ng r n, ng i mà không th làm cho nàng ng ng i thì c ng ch u, ch ng th ng n c âu.”

V Lão Nh c ng không h n quá h , v a nghe xong câu này li n v i vàng h i làm sao m i khi n ti u n ng t thích mình.

“Nàng y thích nh t là son Tuy t Lý H ng Th t B o Trai, ch có i u son ó r t t, s ng i không dám mua.” M Dung C nh Hòa l nh nh t nói, im l ng giây lát, l i ti p t c: “N u nh ng i có th mua c lo i son ó, nàng y nh t nh s r t thích, có khi còn ch ng c n sính l gì n a.” V Lão Nh m t lòng ch mu n làm th nào c i Mi Lâm v nhà, nghe v y sao dám không ng ý, v i vàng xác nh l i vài l n, bi t rõ là ch Th t B o Trai m i có lo i son ó, li n v i vàng ra v .

M Dung C nh Hòa nhìn dáng h n ta m t hút ngoài sân, s c m t m i d n d n ngu i l i.

“N nhân c a b n v ng c ng dám dòm ngó, chán s ng r i sao?”

Sau ó ba ngày, kh p thôn u bàn tán v cái ch t c a V Lão Nh . Nghe nói lúc ng trú m a đ i s n núi b á l l n vào, c ng i b è nát, g n nh

không nh n đ ng c. Nhà h n có ph m u huynh , nghe tin ng nhiên r t ti c th ng, sau ó m i nh ra tr c ây h n có nh m L u n g p Mi Lâm làm m i, thêm vào ó M Dung C nh Hòa l i tàn ph toàn thân, hai chuy n này quy v m t m i, v y là bao nhiêu t i l i u h t lên u Mi Lâm, còn kéo n nhà nà ng gây s , nói nà ng m nh sao ch i, t ng kh c phu.

Mi Lâm b làm phi n m t cách k l , nh ng không ai bi t r ng, bu i chi u ngày th hai sau khi V Lão Nh i vào thành, có m t v khách th n không bi t qu không hay ã tìm n nhà nà ng.

Sau v c a V Lão Nh , Mi Lâm lo l ng m t m t th i gian dài, s khi nà ng ra ngoài, ng i nhà h n l i kéo n làm phi n M Dung C nh Hòa. Ch ng c n làm gì khác, ch c n ch m m t m i l a, i v i ng i không c ng c nh h n thì th là . Nh ng n u không ra ngoài thì n đ tr t tr c c ng ch ng còn bao nhiêu, s m mu n c ng r i vào tình c nh khánh ki t. Nà ng ngh i ngh l i c ng không bi t làm th nào cho ph i, t đ ng n o có nên r i kh i thôn Lão Oa T này i tìm n i khác hay không. Vì chuy n này mà nà ng b M Dung C nh Hòa c i chê không ng t.

“Rõ ràng hung hãn nh sói, gian gi o nh h ly mà l i s m y tên b n c nông này sao?” g i, n u nh hung hãn thì âu kh s n m c này. Còn xét gian gi o thì âu có ai sánh c v i h n? H n n a, n u m t m t thân m t mình li u nà ng ph i s gì ai? Ch là m y hôm nay h ng nà ng h i khó ch u nên ch ng th m b t b l i h n.

M Dung C nh Hòa c i, “Nà ng làm gì i âu c i, n u có m i chuy n nh nh t này ta c ng không ng phó n i thì úng thành ph nh n ng i ta nói r i.” Ng i ta ây ch ng i nhà c a V Lão Nh , hôm ó n úng là câu khó nghe nào c ng ch i.

Nghe th y hai t ph nh n, Mi Lâm cúi m t xu ng, ng i nhà h V c hi p ng i quá á ng, n u không ph i vì mu n l i ây nh c lâu dài thì nà ng làm sao có th nh n nh n n m c này, liên l y h n b ng i khác làm nh c.

“Sao, không tin t ng ta?” M Dung C nh Hòa âu có bi t nà ng ang t trách mình, ch ngh nà ng cho r ng h n là ng i vô đ ng, l p t c c m th y không vui.

Mi Lâm l c u không nói gì, c i giày n m xu ng c nh h n.

T tr c n nay, hai ng i v n ng cùng nhau, nh ng nh gi a thanh thiên b ch nh t n m chung, ch a t ng phát sinh b t c i u gì. M Dung C nh Hòa có chút kinh ng c, nh ng l i kh ng lòng, l p t c quên h t nh ng gì không vui tr c ó.

“Ngày mai ta vào r ng.” M t h i lâu nà ng m i lên ti ng. Nà ng ngh n khi chu n b xong v t d ng ùa ông nà ng s nhà c ngày cùng h n, s n ti n may vài b qu n áo m. Nà ng thêu thùa may vá không gi i, nh ng h c h i ng i khác ki u gì c ng xong.

Ng m nhìn khuôn m t tu n tú g n trong gang t c, nà ng t m v ch ra cu c s ng c a hai ng i sau này, mi ng không ng ng lú lo. M Dung C nh Hòa ch ng m y khi ph i h p nh th , liên ti p, có lúc còn b sung m t vài câu. Nà ng th y ph n kh i vô cùng, cu c s ng nh v y ngh thoi ã th y h nh phúc, nh ng không th ng r ng, cu c s ng này i v i ng i khác là m t s nhàm chán thì v i nà ng, mãi mãi v n ch là m t gi c m .

Hôm sau, nà ng l i vào r ng s n thú, nh ng v n th y không yên tâm, nên tr c khi i nà ng c bi t nh nh ng ng i th s n t t b ng và hàng xóm, n u có vi c gì thì ra tay giúp . C ng không bi t là do l i nh v c a nà ng có tác d ng hay M Dung C nh Hòa có cách i phó, m y ngày li n u không có chuy n gì phát sinh, cho n khi nà ng l i m t l n ng t x u trong r ng.

Khi t nh l i th y bên ngoài s c tr i chuy n t i, nà ng bi t mình c ng không th mãi nh th này c.

M Dung C nh Hòa nh t quy t cùng nà ng l i n i hoang vu h o lánh này, ch c có lý do riêng c a h n, Mi Lâm không h mu n tìm hi u rõ vì sao, c ng nh nà ng có m t s chuy n không mu n nói v i h n. Th nh ng l ng dùng c a thu c gi m au ngày m t t ng lên, nà ng bi t s c kh e c a mình ngày m t suy gi m, ngu n n i l c m nh m y c ng ngày càng khó kh ng ch . Nh t nh ph i gi i quy t xong khi còn trong ph m vì có th ki m soát c.

C h ng khô khan khó ch u nh có th gì ó ch n bên trong, nà ng ho vài ti ng r i m i v t v ng lên. Bên c nh là m y con gà r ng, th r ng, nh ng con thú l n ã ch y thoát h t. Hôm nay nà ng tiêu t n m t h n n a ngày, còn không c ngh tr a. Ngh n M Dung C nh Hòa ang nhà i mình v , nà ng v i vàng, không màng n s c kh e v n còn r t y u, nhanh chóng nh t nh ng thú r ng s n c v nhà.

Ngu n n i l c ngang tàng y l u ng nh ng kinh m ch y u t trên c th nà ng, au n nh b l ng trĩ, trán nà ng l m t m m hôi, d n r i xu ng làm hoen m ôi m t. Không rõ tr i qua bi t bao l n a tay áo lên lau trán, cu i

cùng kho nh sâ v n v i nh ng hàng rào bao quanh m i m p m hi n lên trong s c tr i s m t i.

Ch a vào sâ, nhìn qua hàng rào ã th y M Dung C nh Hòa v n v i t th ban sáng ng i c nh c a s , cúi u không bi t ang ngh gì, m t bên s n m t b chi u b i s c nh t c a n ng chi u m h không rõ. Mi Lâm b ng th y au xót, t d ng xu t hi n trong u ý ngh c ng quy t b ng m i giá ph i tìm ra bi n pháp giúp h n n i l i kinh m ch b t.

Nghe th y ti ng m c a gian ch a c i, h n ng ng u lên, ánh m t sâ l ng, không h y u u i nh t ng t ng.

“Ta v r i.” Mi Lâm c i nói, c g ng ra v t nhiên nh không có chuy n gì x y ra, s au n mi n c ng gi u trong n c i c ng nh c. Th nh ng sau khi c t l i, nàng m i phát hi n ra gì ng mình khàn khàn khác th ng, bi t r ng ó là nh h ng c a c n au, th y v y ành nói ít c l i nào hay l i ó.

M Dung C nh Hòa không nói gì, l i quay u i, tr v t th ban nã.

Mi Lâm bi t h n ang t c gi n, c ng không b ng, v t t m thú r ng s n c xu ng t, ra gi ng mức n c r a chân tay r i l i nhanh chóng tr vào.

Th p sáng ng n èn trên bàn, khi quay l i th y M Dung C nh Hòa ang nhìn mình. Nàng t ng h n s h i i u gì ó, nh ng h n không h nói gì. Mi Lâm cu i cùng c ng th phào m t ti ng, nh ng c ng th y có gì ó l c lũng trong lòng.

i l i v phía h n, a tay l n vào trong ch n, th y v n còn khô, h n không h vì nàng v mu n mà không c m c.

M Dung C nh Hòa nhìn t ng ng tác c ch c a nàng không ch p m t, ánh m t en s c y t r v không vui, l nh lũng nói: “Không n gì lung tung, ta v n có th kh ng ch .” Hi n nhiên hành ng c a nàng khi n h n c m th y b s nh c, không tránh kh i nh n nh ng chuy n không vui lúc tr c.

Mi Lâm h i m t, nh ng không ph n bác, ch m tròn ôi m t vô t i nhìn h n. Chuy n này nàng t th y mình có ôi chút quá áng nên ng nhiên không so o v i h n, nh ng c ng không c xin l i, ki u gì c ng khi n h n c m th y khó ch u h n, vì v y t t nh t là không àm lu n gì thêm.

S cáu k nh c a M Dung C nh Hòa b ánh m t c a nàng làm cho tiêu tan h t, thêm vào ó c ng ch ng là chuy n vinh d gì, c ng ch ng mu n ti p t c làm chi, ch nói: “Ta mu n u ng n c.”

Mi Lâm v i vàng chuy n mình, ra bàn rót chén trà mát, sau ó h n u ng. M Dung C nh Hòa chau mày nh ng không nói gì.

“Mu n i v sinh à?” Mi Lâm không ph i ng ị khó tính trong vi c n u ng, vì v y cho dù ý n t ng nét bi n ị nh trên khuôn m t M Dung C nh Hòa, c ng không ng c trà có v n , ch s h n ang n i c p.

M Dung C nh Hòa l c u, v n không mu n nói gì, nh ng l i không nh n c: “Hôm nay ch a n u ng gì, c ng không bu n.” Câu nói c a h n nghe nh l i gi i thích, v a gi ng oán trách, v a gi ng an ị, khi n ng ị ta không hi u n i.

“Ban ngày... ban ngày... Ta ị làm c m ngay ây.” Mi Lâm v n nh tìm lý do gi thích chuy n bu i tr a không v , nh ng nhìn th y v m th n d ng nh không c n bi t, nên d ng l i không nói thêm gì n a.

M Dung C nh Hòa nh m t ti ng, nà ng giúp mình n m nghiê ng xu ng, nh m m t, g ng m t có chút m t m i.

Mi Lâm th y v y, không nói thêm gì, xách èn d u ị ra ngoài. ng c nh c a không c m c ngo nh l i nhìn h n, trong lòng b ng th y tr ng r ng.

Mi Lâm vào thành m t chuy n, bán thú r ng s n c và da thú l y ít ti n, i h i th m các ti m thu c trong thành nh ng không có ai n i c kinh m ch. Tuy nhiên c ng không ph i không có thu ho ch gì, có m t v lão ị phu nói v i nà ng, thôn nh phía Nam thành Trung Châu có m t lang trung ch c u tr c b nh ó.

Trung Châu cách An D ng c ng không xa, ch kho ng h n tr m d m ng, v i c c trình c a Mi Lâm hi n t i m th n n a ngày là n n i. Ch có i u nghe nói v lang trung này c ngày lang b t b t nh, r t khó g p c.

Mi Lâm h i l i c n k v a ch chính xác l n tính tình và ti n khám b nh c a v lang trung ó, nh ng lão ị phu c ng ch l c u, nói ngoài bi t có ng ị nh v y ra thì ông c ng không bi t gì thêm. Tin t c này c ng là nghe c t nh ng nông dân thôn ó vào thành mà thôi.

Dù sao i n a c ng ph i th m t phen. Mi Lâm quy t nh, c m n xong li n cáo bi t. Tr c khi ra v lão ị phu có nh n nh nà ng m t l i khi n chân tay nà ng l nh toát, th n th n th th c ng không bi t v n thôn b ng cách nào, khi nhìn th y c a ngoài sân v n óng ch t, trong giây lát ó nà ng b ng có ý ngh quay l ng b i.

Ch là cu i cùng c ng không làm v y.

y c a vào phòng, khuôn m t Mi Lâm v n r ng r n c i. Nà ng v n nh th ng ngày giúp h n i v sinh, i t th , r i l i un n c t m cho h n nh ng không h nói v chuy n lang trung ch c u ó.

t h n xu ng thùng t m n c âm m xong, nàng quay l ng i ra ngoài.

“ i âu?” M Dung C nh Hòa h i. Th ng ngày khi t m, nàng v n bên c nh giúp h n kì l ng ho c xoa bóp nh ng ch lâu ngày n m tì xu ng, tránh vi c l p da ó b ho i t .

Mi Lâm d ng b c, không quay ul i, ng khí d u dàng b o i u ng thu c. M Dung C nh Hòa c ng không nói thêm gì n a.

n gian b p, nhìn âu thu c lòng Mi Lâm th t l i, c n au mãnh li t hành h khi n nàng không th không ôm l y ng c r i cu n tròn ng i xu ng, h i lâu c m th y d ch u h n m i buồng l ng tay.

Run run l y chén, thu c vào trong, ng a lên u ng. Ch là hi n t i m t chén thu c th này không i kháng v i c n au k ch li t kia, nàng n t s thu c còn sót l i trong âu ra chén, ch g n l i ít c n thu c. n ng n c, b t giác chau mày, “ ng u ng thu c ó n a, mùi khi n ng i khác au u.”

Mi Lâm l nh lũng c i, không nói gì.

Ch ng c h n ng i c ng th y au u, ngay n nàng, n u u ng li n hai chén thu c, ch c n cúi th p u thì d ng nh thu c trong b ng s trào ra ngoài h t m t, cái mùi khó ch u ó thì thôi không c n ph i nh c n. Ch có i u gi nàng nào có cách gì khác, không u ng thì au n không làm c vi c gì, cu c s ng c a hai ng i bi t d a vào âu?

N a qu bên c nh b n t m, a tay vào trong n c, phát hi n n c v n nóng, m t nàng tr u xu ng, ngh ng i m t h i c ng không bi t nên làm th nào, cho n khi M Dung C nh Hòa th y b t th ng c t ti ng h i, nàng m i h i th n l i.

Lúng túng c i r i nói không có gì, sau ó ng d y b t u c i qu n áo.

M Dung C nh Hòa h i ng c nhiên, v n ch a ph n ng l i, nháy m t nàng ch còn y m qu n, sau ó c ng b c vào b n t m. Vì trong b n có thêm m t ng i nên n c tràn c ra ngoài, ch y xu ng sàn nhà. dòng su i nh nàng g t r a v t b n cho h n thì không còn l n nào hai ng i t m chung nh v y, l n ra kh i th ch lâm thì lúc ó h n ang hôn mê b t t nh nên không bi t. H n không hi u hôm nay vì sao nàng l i khác th ng n v y, khác th ng n m c khi n h n c m th y b t an.

“Hôm nay vào thành có chuy n gì vui không?” Khi c th m m m i ó áp vào l ng, h n ho nh m t ti ng, m l i phá v c m giác im l ng k l này.

Mi Lâm v a v t y m qu n b t lên thành b n, sau ó v a l y kh n nh nhàng chà l ng, v a k l i quá trình vào thành bán thú s n và da thú cho h n, nh ng l i không nh c m t l i nào v chuy n i tìm h i các ti m thu c.

“Thú r ng ít, mua xong g o và l ng th c thì c ng ch ng còn l i là bao, ngày mai ta mu n i xa m t chút, n u nh s n c h báo gì ó, v làm áo ông cho hai ta c ng .

M Dung C nh Hòa trong lòng h i h p, th n s c l i không l ra ngoài, bình t nh h i: “ i bao lâu?”

“Nhi u thì hai ba ngày, ít thì m t hai ngày.” T m kh n trong tay Mi Lâm v n lau qua lau l i nh ng v t s o to nh trên l ng h n, tuy r ng tr l i rõ ràng t ng câu t ng ch , nh ng ánh m t l i m t m . “Ta i xa m y ngày s nh ng i th s n hôm n n giúp ch m sóc chàng, sau v s t n.”

M Dung C nh Hòa không áp l i. H n không mu n nàg i xa nh ng không nói ra mi ng, tuy nhiên c ng không th không th y khó ch u trong lòng.

Tay Mi Lâm nh nhàng vu t m t v t s o hình tròn l i lên, có th nh n ra là v t th ng do trúng tên. L n u tiên g tr a thân th cho h n nàg ã phát hi n ra n trong nh ng b qu n áo hoa l là vô s v t s o x u xí, c ng hi u ra vì sao m i l n hoan ái h n u m c qu n áo.

“Nh ng v t s o này là sao v y?” Nàg h i, k th c trong b ng c ng ít nhi u oán c nguyên do. Tr c ây h n t ng th ng l nh ba quân i ánh tr n, sao l i không t ng b th ng. Lên tí ng h i c ng ch mu n t n tai nghe h n k l i quá kh c a mình mà thôi. Ngh l i, nàg và h n, th ng ngày ngoài u kh u và so o l n nhau c ng ch ng bi t gì khác.

“Nàg hôm nay nói nhi u th t.” M Dung C nh Hòa không h tr l i, trong ng khí l nh nh t ó l v ph t lòng khi ch m vào quá kh không vui.

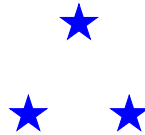
nh m t v n có chút k v ng b ng m m trong giây lát r i l i c i t m t m, ch có i u ý c i ó ch ng m y n nh p v i ánh m t m bu n trên khuôn m t nàg. Nàg không nói thêm gì n a, ch là b ng nhiên a tay ra ôm ch th n t sau l ng, nh mu n núg gi i u gì ó.

M Dung C nh Hòa b t ng, vô tình nh n nh ng l i c a V Lão Nh , s c m t hi n lên ý t gi u c t.

“Huynh chuy n ó s r ng không c n a ph i không...” ti u n ng t l i ang th i thanh xuân.

“Nàg th y...” H n c tình ng t l i, sau m i ti p t c nói, “Ta hi n t i có th làm nàg th a m n không?” Tuy r ng ch ó không ph i là không c ng c ng c, nh ng h n l i không quen b n nhân c i lên ng i.

Mi Lâm ng ngàng giây lát, sau ó m i hi u ý h n, nh ng l i không n mi ng tr mi ng nh tr c ây, ch d u dàng buông tay ra.

“**T**háng Hai v , hoa ào thêm h ng, hoa m n tr ng, hoa c i vàng ph kh p t tr i, li u xanh, xanh th m m t màu...”

Trong v n, Mi Lâm ang gi t qu n áo hai ng i v a thay. D ng nh tâm tr ng r t vui, l i còn c t ti ng hát, ch có i u ti ng hát có chút khàn khàn, không c thanh thoát nh tr c. v ng chút h i m v a t m xong. Trong m i còn th y h ng th m thanh s ng v ng chút v thu c, c a nàng, c ng có c a h n.

Bây gi m i quá ng , m t ngày p hi m có c a mùa ông, ánh m t tr i không c coi là m áp, nh ng r t sáng. Ánh n ng xiên qua khe gi y c k bên c a s nh chi u vào m t h n, c ng nh n hôn b t ng c a nàng ban nã, nh nhàng làm con tim h n rung ng.

Lúc ó, nàng ôm h n t b n t m lên, c th v n còn t, c v y l n lên gi ng. Nàng hôn h n, cu n l y l i h n không r i, lúc này rõ ràng là v ng c a thu c, nh ng h n l i th y ng t ngào l th ng.

Nh n c nh ó, môi h n b t giác l i m m c i, ánh m t nhìn ra phía ngoài c ng tr lên d u dàng, s d u dàng mà tr c ây ch a t ng có.